21/12/2020

Епископ Јоаникије: Свети Никола је проповиједао Ријеч Божју, не само ријечима него и дјелима

Свети Никола се сјединио са Извором Љубави, са Христом Господом. Његову љубав је распростирао на све, ширећи милост и топлоту вјере, беседио је епископ Јоаникије.

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникије служио је 19. децембра 2020. године, на празник Светог Николаја Мирликијског, свету архијерејску Литургију у цркви Светог Николе – Никољцу у Бијелом Пољу.

„Светог Николу један дио нашег народа прославља као крсно име, а други идући код првих на славу. Међутим, сви хришћани призивају у помоћ Светога Николаја и то послије Пресвете Богородице и Светих апостола. Одмах послије њих призивају у помоћ Светог Никојала, а понекад Светога Николаја и прије свих осталих. Чиме је то Свети Николај заслужио? У вријеме свог земаљског живота, као архијерej Христов, проводио је живот у скромности, у служењу Богу. Није имао никакву замаљску власт, није се, чак, прочуо ни по својим богословским дјелима. Не знамо да је сачувана нека његова бесједа, нити иједно његово књижевно дјело., Он је то мјесто које има у Цркви, пред Богом и пред људима, заслужио својом љубављу према Христу, према Његовој Цркви, својом ревношћу и својим огромним трудом, извршавајући дјело Божје. Он је својим смирењем, својом љубављу, својим трудом смјестио Христа Господа у своје срце. И сам Господ Исус Христос је дјеловао кроз тог свог

угодника, Божјег човјека и Светог архијереја и оца нашег Светога Николаја. Чинио је чудеса за вријеме свог живота, али се, још више, од његових чудеса помињу дјела његовог милосрђа. Био је милостив, показивао своју љубав, своје милосрђе, своје снисхођење према свима којима је његова љубав била потребна. А та љубав је, заправо, божанска љубав; он се сјединио са извором љубави, са Христом Господом. Онда је Његову љубав распростирао на све, ширећи милост и топлоту вјере“, бесједио је епископ Јоаникије.

„Свети Николај је на тај начин све приводио Христу, све сједињавао са Христом као архипастир Цркве Божје, коју је напасао. Кад кажемо „напасао“, углавном, мислимо на пашу несловесних бића, а да се овдје ради о паши словесних душа. Чиме се хранимо ми хришћани? Мислимо на ону храну да човјек живи, прије свега, од ријечи Божје, не само од хљеба. Његова душа се храни ријечју Божјом. Ту храну је давао Свети отац наш Николај вјерном стаду Христовом, народу Божјем. Проповиједао је ријеч Божју, не само ријечима него и дјелима. И дао свима нама хришћанима савршени образац да оно што говоримо, то и чинимо. Врло често, ту имамо велики раскорак и тешко је учинити да га нема, али, можемо учинити напор да буде што мање тог раскорака, а на крају да га уопште не буде. Они који чине дјела Божја, не треба много да говоре, јер дјела сама говоре. Дјела су нарјечитија, ето, то је наука јеванђелска, коју је научио Свети Николај, коју је примјењивао и завјештао нам. А он, као архијерej Христов, као чудотворац, као слуга Божји, послије свог упокојења добио је ту благодат да нас заступа пред престолом Божјим, да стиже свуда и на свако мјесто, гдје га хришћани призивају у помоћ. И овдје, у овоме светом храму који је њему посвећен, гдје су се хришћани молили вјековима раније, гдје се ми се молимо, и гдје ће се наше потомство молити, у овој светињи, и сваком другом храму. Прије свега, мислимо на храмове њему посвећене али и свуда, у свим храмовима, домовима, и свуда гдје се год налази вјерна душа, под капом небеском, која призива Светога Николаја“, беседио је владика Јоаникије.

„Светом Николају је Бог дао такву силу и благодат, да свуда стиже и свима који га призивају помаже и избавља од биједа у које људи западају. Нарочито му се моле морепловци, на пучини морској, на водама, али и сви други. Имамо у нашим светим службама, у правилима које хришћани читају молитве Богу Христу, Пресветој Богородици, Светом Јовану Крститељу, Светим апостолима и посебно Светом Николају, наглашено, Светом Николају. Није то, уопште, случајно. Ми имамо таквог покровитеља ове свете обитељи, али имамо много сличних њему. Тешко је упоредити са Светим Николајем, али ми имамо Светог Василија Острошког Чудотворца, који је у нашем роду њему, можда,

најсличнији, пошто се он пројавио као велики чудотворац и исцјелитељ од душевних и тјелесних немоћи. И, наравно, многе друге светитеље, који су, по много чему, слични Светом Николају, прије свега, по томе што су носили Христа и што га и даље носе у своме срцу и својој души. Када имамо такве примјере и ми треба да се трудимо да живимо и да свједочимо љубав Божју и ријечима и дјелима, али што више дјелима," указао је Владика који се осврнуо и на велико искушење болести која је задесила свет:

„Многи људи оболијевају, ближњи и познаници, понеко оде Господу, ево, и наш Свјатјејши Патријарх и наш Високопреосвећени Митрополит отишли су недавно, али Црква иде даље. Они су нам оставили велико дјело на које се ми ослањамо и треба да наставимо оним путем који су нам они показали, који су свједочили и проповиједали. Ево прилике за све нас, нарочито тамо гдје имамо некога од ближњих да болује, да помогнемо, да покажемо сву своју љубав ономе ко болује, не само од овога вируса, него и од разних других болести, а људи стално оболијевају и умиру. Нови се рађају, стари умиру и то тако бива и наш народ има једну лијепу ријеч: Добро је кад је по реду. Видите, како је та ријеч пуна искуства. Али, има још много тога што треба да чинимо. Не можемо сада много да се крећемо, не можемо, као што смо научили, да правимо литије, просто у овим временима не би било у реду. Али, можемо много тога другог да чинимо, да се више Богу молимо у својим домовима, да од својих домова начинимо малу Цркву Божју, да наши домови замиришу тамјаном. Многи и говоре о љековитом дејству тамјана. Сигурно јесте, нарочито тамо гдје се људи искрено Богу моле. Када у славу Божју молитву приносимо, она је као миомирисни кад Богу пријатнији од сваког другог када. То је кад од душе, од срца, сигурно ће та молитва имати дејство и заштитиће многе од болести, а, прије свега, даће нам душевну снагу, да се више Богу молимо, да више добра чинимо, да више љубави и пажње покажемо једни према другима. То нам треба увијек, а нарочито сада. Ако је дошло до неког искушења, које нам је дошло споља, то не значи да смо ми прекинули нашу активност. Ми се само на другачији начин организујемо као хришћани, а најважније од свега је да будемо активни у молитви и добрим дјелима. То је веће и од литија и од било чега другога. Нас су литије прошле године подигле, објединиле, показала се велика слава Божја коју је Господ некако сакрио у душама и срцима вјерујућег народа, па се то једноставно показало. Све се одједном некако пројавило, и љепота и сила наше вјере. А још је већа сила наше вјере када се молимо у тајности. Како каже Господ, помоли се тајно, па оно што се молиш тајно, Бог ће учинити јавним, и Бог ће дати. Тако да се надамо, да ће ова невоља која нас је стисла споља брзо да прође, да се ми организујемо да ничим не умањимо своју вјеру и своју љубав,

да посвједочимо у овим тешким временима, конкретно, људски и братски према свима којима је потребна наша љубав и наша пажња. На здравље нека буде овај велики празник и нека свима Свети Николај буде на помоћи, да укријепи наше душе и наша срца, да ојача нашу вјеру, да нас надахне Божјом љубављу да чинимо дјела љубави и сваку другу врлину, у све дане живота нашега.

spc.rs